

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Christianiatoget. (1851)

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 171. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187297677568/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Og hver sin Blomst i Kunstens Krands har knyttet,
Som spredte Glands og Duft i samme Stund,
Og Nordens Folk med salig Lyst har lyttet
Til Tvillingtonerne fra Øresund.

Nu Sangen tystnet er, — men hvad den saa'de
I Folkets Hjerter, i de Unges Bryst,
Det voxer, for at sprænge Tidens Gaade,
— Engang det modnes til en herlig Høst!
Og vorder da det Skilte evig bundet,
Og sluttet Broderfolk i Broderfavn,
Skal Enhedstemplet spændes over Sundet
Paa tvende Piller: Lund og Kjøbenhavn!

Christianiatoget.

(1851).

1.

Farvel.

Farvel nu, Sjællands grønne Skov
Med Klintens gule Brøm!
Vor Ganger stamper med sin Hov
Og hvirvler Skummet om sin Bov,
Og haster over Dybet frem
Mod vore Brødres Hjem.

8*

Farvel, I Venner, af hvis Favn
Vi nødig kun os drog!
Ej gaar med os dog Sorg og Savn:
Nej, Haabet staar i Fremmerstavn,
Og svinger højt sin lyse Brog
Foran vort Vikingtog.

Farvel, hver Mø, hvis Tanke tyst
Os følger paa vor Fart!
Paa øde Hav, paa fremmed Kyst
Skal Mindet vaage i vort Bryst;
Der skal dit Billed, vel forvart,
Staa dobbelt friskt og klart.

Afsted! vi hejset har vort Flag,
Og Lykken er os god.
Det gjælder jo den gode Sag,
Det gjælder Nordens Atterdag,
Og vi har Ungdom, Kraft og Mod,
Og vi har Liv og Blod.